

ва въ къщата на началника на шаба; тукъ ни той обясни, че при Елена сме дѣйствително потърпѣле сериозно поражение и че, въ случай на понататашно неприятелско движение, генералъ Радецки има намѣрение да вземе една частъ отъ Шибченския гарнизонъ и лично да е поведе на помощъ; въ такъвъ случай съ опълчението ще се допълнятъ полковете, които ще трѣгнатъ съ корпусния командиръ кѣмъ Елена. „Затова, господа дружинни командири, погрижете се щото вашитѣ части да бѣждатъ готови за незабавно трѣгване, погрижете се още повече, щето ботушитѣ на войниците ви бѣждатъ както трѣбва, насъ могатъ ни вдигна по трѣвова даже нощя; да можемъ бързешката да се изтѣкнимъ съ нѣкъде дневенъ припасъ” — расправи Столѣтовъ. Заедно съ това генерала се распорѣди да се извади 10 та дружина на позиция; тя трѣбваше да завземе мѣстото на втората и третата пазы, въ случай че ний трѣгнемъ за Шибка, позицията е при Зелено Дърво.

Движение напредъ и бой съ неприятеля чѣкаха всички войскари съ голямо нетърпение, нъ премѣстването отъ згодното сравнително стоене въ Шибченскитѣ окопе, неможеше никого особено да зарадва. Разотидохме се по домоветѣ си да се приготвяваме за прѣдстоящата тревога; трѣбваше да се избератъ най нужнитѣ нѣща.

26-ий НОЕМВРИЙ.

Нощта на 24 ий срѣщо 25-ий мина се благополучно, нъ трѣбваше още да бѣдемъ на щрекъ — меча на Демокла, както и по прѣди, висеше надъ главитѣ ни.

Днесъ е празника на Георгиевскитѣ кавалере; отпразнувахме колкото можяхме при 1-та дружина на полковника Месякова; кѣмъ насъ се присѣдини 2 та дружина и единъ взводъ отъ планинската батарея; архимандритъ Амфилофий служи молебствие, намѣриха се двама трима охотници пѣвци, кѣмъ които се присѣдиниха нѣкои и други отъ офицера, тѣй щото на двѣ на три състави се цѣлъ хоръ. Следъ молебствието азъ извикахъ Георгиевскитѣ кавалере, поздравихъ ги съ празника и имъ казахъ кѣса една върху случая рѣчь;